

र्षा सा कथा चात्र तासामवसितिमुपपाता KATHĀS. 47, 121. Ind. St. 3, 322.
 अवसेचन 1) गङ्गावसेचन *das Baden in der Gāṅgā* MBH. 3, 8231. नति
 तारावसेचनम् *das Streuen* Spr. 3963.
 अवस्कन्द 1) HALĀS. 2, 297 (demnach ist 2. zu streichen). Spr. 3800.
 अतस्तं प्रति युष्माकमवस्कन्दो न भद्रकः KATHĀS. 54, 212. स च दातुमव-
 स्कन्दमेच्छते 62, 76.
 अवस्कन्दन 3) *Beschuldigung* VJAYAHĀRAT. 20, 5.
 अवस्कन्दिन् vgl. गौरावस्कन्दिन्.
 अवस्कार 3) *Abtritt*: अवस्कारे चिरं स्थाने निष्कुटेषु च वर्तये MBH. 3,
 14676. अयाकभोग्यः स श्रेवावस्कारे तस्कारैर्हतः RĀĪĀ-TAR. 5, 412. संस्कारो
 ऽवस्कारस्येव तिरस्कारकोरौ हि सः Spr. 1631 (hiernach die Uebersetzung
 zu ändern). °मन्दिरं dass. RĀĪĀ-TAR. 5, 406.
 अवस्तात् auch *diesseits, vorher*. TAITT. BR. 1, 3, 2, 3; vgl. WEBER, N a x.
 2. 303. 311. 386.
 अवस्तार *Streu* u. s. w.; vgl. निर्वस्तार.
 अवस्तु Z. 2 lies सकल st. सपाल; die Stelle steht VEDĀNTAS. (Allah.)
 No. 20 und अवस्तु bedeutet hier *das Unreale, Unding*; vgl. KATHĀS. 63,
 190. KAP. 1, 20, 78. अवस्तुत्व 79.
 अवस्था 2) c) Spr. 2711. व्योऽवस्था 3931. अवस्था allein dass. 4627
 बालावस्थ adj. 3063. *Art und Weise* RV. PRĀT. 14, 29. एतदवस्थ adj.
 derartig: चिरवियोगः VIKR. 133. vier AVASTHĀ WEBER, RĀMĀT. UP. 333.
 fg. चित्रपटे und परमात्मनि Verz. d. Oxf. H. 222, b, 16. fgg. drei WEBER,
 RĀMĀT. UP. 336. BHĪG. P. 10, 83, 4. fünf im Verlauf der Handlung im
 Drama SĀH. D. 324. — e) in der Dramatik ein einzelner Erfolg, der alle
 übrigen Erfolge nach sich zieht: सावस्था फलयोगः स्याद्यः समग्रफलोद्यः
 SĀH. D. 329. fg.
 अवस्थान 1) तदाकाराकारितायाश्चित्तवृत्तेरवस्थानम् *das Verharren* VEDĀNTAS.
 (Allah.) No. 124. चित्तस्योद्भिक्तसत्त्वस्यान्वपितया *im Zustande*
 Verz. d. Oxf. H. 229, b, 20. 25. 35. प्रापुश्चिरमवस्थानं पार्थिवा न तदा व-
 चित् । धारासंपातसंभूता बुद्धा इव दुर्दिने ॥ *Bestand* RĀĪĀ-TAR. 5, 278.
 केचित्तं प्रत्यवस्थानं ये पुरा प्रतिज्ञश्चिरे *gegen ihn Stand zu halten* 6, 131.
 अवस्थापन (vom caus. von स्थी mit अव) n. *das Ausstellen* so v. a. *das*
Ausbieten (zum Verkauf): युवजनमनोरथलक्ष्यप्रभूतायाः प्रभूततमेन शुल्के-
 नावस्थापनम् DAČAK. in BENF. CHR. 180, 14. fg.
 अवस्थासंप्रहः (अ + सं) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 113, b, 13.
 अवस्थिति *Aufenthalt* BUĀG. P. 10, 83, 23. fg. °चापल *Unbeständigkeit*
 Spr. 2322.
 अवस्पन्दित (von स्पन्द् mit अव) n. in der Dramatik *das Umdenten*
der eigenen Worte SĀH. D. 328. 321.
 अवस्पु m. N. pr. eines Ṛṣhi mit dem patron. Ātreja, Liedverfas-
 sers von RV. 5, 31 nach Vers 10 das. Ind. St. 3, 204, a.
 अवस्वत् lies 3, 26, 6 und füge TS. 5, 5, 40, 4 hinzu.
 अवहनन 1) BHĪG. P. 10, 44, 15.
 अवहनन (von हन् mit अव) n. *das Verlachen, Verspotten* MBH. 1, 144.
 अवहार 2) *das Zurückziehen der Truppen*: क्रियतामवहारो ऽस्माद्यु-
 द्धात् MBH. 1, 7118. *Einstellung eines Kampfes* 5, 7247. 6, 2399. fg. 4885.
 7, 9491. *das Aufschieben*: वीपारम्भावहारं तु चक्रे स दिवसान्वहन् KATHĀS.
 49, 36. — 3) H. an. hat अपनेतव्य, MBH. उपनेतव्यद्रव्य.

V. Theu.

अवहारिक (von अवहार) n. *Beute*: युद्धावहारिकं यच्च पितुः स्यात्
 MBH. 13, 2549.
 अवहलिका vgl. निर्वहलिका.
 अवहास füge *spöttisches Lachen, Verspottung, Spott* hinzu. दुर्योधन-
 स्यावहासो भिमेन च सभातले MBH. 1, 411. नामर्षयत्तस्तेषामवहासम् 2,
 1670. 1700. R. 6, 18, 8. KATHĀS. 124, 150.
 अवहास्य, अवहास्या भविष्यति ब्राह्मणाः सर्वराजसु MBH. 1, 7039. Da-
 von nom. abstr. °ता f. 3, 17193. KATHĀS. 63, 190.
 अवहित्य 1) m. *eine best. Stellung der Hände* Verz. d. Oxf. H. 202, a,
 19. — 2) n. *Verstellung* HALĀS. 4, 87. f. आ DAČAR. 2, 18. SĀH. D. 228. 95,
 12. PRATĀPAR. 34, a, 2.
 अवहित्यक m. *eine best. Stellung der Hände* Verz. d. Oxf. H. 86, a, 33.
 अवहेला, instr. अवहेलया *mit geringschätziger Behandlung* so v. a.
mit der grössten Leichtigkeit, ohne alle Anstrengung KATHĀS. 43, 228.
 48, 66. 49, 27. 50, 84. 58, 112. 74, 27. 78, 22. 85. लुलाव च करं तस्य —
 एकेनापि प्रहारेण बिसकाण्डावहेलया *mit solcher Leichtigkeit, wie man*
einen Lotusstengel abhaut, 32, 121. सावहेलम् adv. *geringschätzig* so v.
 a. *leichthin* 81, 84.
 अवाकिशरम् (अवाच् + शि) adj. *den Kopf nach unten gerichtet ha-*
bend Spr. 4933. *mit dem oberen Ende nach unten gekehrt* VARĀH. BHU.
 S. 79, 28 (अवाकिशरम्). — Vgl. u. अवाच् 1).
 अवाकशीर्ष adj. *den Kopf nach unten gerichtet habend* MBH. 13, 2929.
 अवाकप्रङ्ग (अवाच् + प्रङ्ग) adj. *mit einem Horn nach unten gekehrt*
 (vom Monde) VARĀH. BHU. S. 47, 16.
 अवाकसर्ग (अवाच् + सर्ग) m. *die Schöpfung der abwärts strebenden*
Wesen BHĪG. P. 12, 12, 11.
 अवाकस्रोतस् (अवाच् + स्रो) adj. *dessen Strömung nach unten geht*
 MBH. 14, 1011. — Vgl. अर्वाकस्रोतस्.
 अवागति (अवाच् + ग) adj. *der Gang nach unten (zur Hölle)* MBH.
 14, 490 (Lesart dor ed. Bomb.). — Vgl. अर्वागति.
 अवागमन (अवाच् + ग) n. *eine Bewegung nach unten*; davon °वत्
 adj. *nach unten gehend*: अपान VEDĀNTAS. (Allah.) No. 54.
 अवागभाग (अवाच् + भाग) m. *der untere Theil, Boden* HALĀS. 2, 26.
 अवागवदन (अवाच् + व) adj. *das Gesicht nach unten richtend* BUĀG.
 P. 10, 73, 39.
 अवाङ्गिरय (अवाच् + नि) m. *die Hölle unter der Erde* MBH. 14,
 1008. — Vgl. तिर्यङ्गिरय.
 अवाच् VARĀH. BHU. 4, 17.
 अवाचक (3. अ + वा) adj. *die Sache nicht bezeichnend, nicht der rich-*
tige Ausdruck für Etwas seiend SĀH. D. 213, 17. °त्व n. 374.
 अवाचीन 1) Spr. 2423, v. l.; vgl. oben u. अर्वाचीन 4).
 अवाच्य 2) कर्मन् = मैथुन Schol. zu ÇAT. BR. 14, 9, 4, 3.
 अवाच्यता f. *Schmähung* KIR. 11, 53. BUĀG. P. 4, 2, 20.
 अवाच्यदेश Schol. zu ÇAT. BR. 14, 9, 4, 3.
 अवाच् *absteigend, abnehmend* TBa. 2, 1, 4, 2. एकावाचि (असुरच्छन्दा-
 सि) *um eins abnehmend* NID. 1, 6, 10.
 अवात adj. MBH. 2, 704, v. l. beim Schol. der ed. Bomb. für अवान;
 nach dem Schol. so v. a. *nicht vom Winde herabgeworfen, was aber*